

változásai, megjelenési körülményei, jellegük, sőt még a budapesti főbb közkönyvtárakban való leőhelyük is fel van tüntetve.

Az összeállítók anyaguk összegyűjtésében, mint már említettük, az ismert általános nagy folyóiratbibliográfiákat is felhasználták. Fel-tűnik azonban, hogy a megnevezett forrásmunkák között nem említik fel KERESZTY ISTVÁNNAK az 1867. előtti anyagra nézve oly fontos és alapvető bibliográfiáját. Ez a körülmény, hogy e fontos mű az idé-zett és felhasznált forrásanyagból hiányzik, arra késztetett, hogy a jelen bibliográfiát KERESZTY MŰVÉVEL is összehasonlítsuk. Ennek folyamán olyan pedagógiai folyóiratcímre, mely KERESZTYNÉL szerepel, de a jelen bibliográfiából kimaradt volna, nem akadtunk, de igenis talál-tunk olyan kisebb hibákat és tévedéseket, melyek KERESZTY MŰVÉNEK — mely ugyan maga sem mentes minden hibától — felhasználása mel-lett könnyen elkerülhetők lehetnek volna, vagy legalább is magával az eredeti anyaggal való tüzetesebb és pontosabb összehasonlításra ösz-tönözték volna a szerkesztőket.

Próbaösszehasonlításokat téve az Országos Széchényi-Könyvtár-ban meglévő pedagógiai folyóiratanyaggal is, néhány komolyabb tárgyi tévedésre is bukkantunk. Így az 1861-ben megindult „*Iskolai Lap*” című pedagógiai lap megszűnése évéül 1891. van feltüntetve, kítűnt azonban, hogy e lap még 1861. decemberében szűnt meg, így hát még egy teljes évig sem volt életben. A tévedés nem kevesebb, mint 30 év. Hogy azonban itt nem pusztán véletlen sajtóhibával van dol-gunk, az kítűnik abból, hogy egyéb helyeken is, ahol csak ez a folyó-irat szerepel, megszűnési időpontjaként mindig 1891. van feltüntetve, ami nyilvánvalóvá teszi, hogy a kézirat első fogalmazásában is meg-volt már e tévedés. Ebből kifolyólag természetes, hogy a statisztikai összeállításokban is hibák származtak. Sajtóhibát találunk a „*Kalauz a Nevelés és Oktatás Terén*” című lapnak megindulási évszámában is, miután 1866. helyett 1886. áll. Ez a folyóirat továbbá nem havon-kint háromszor jelent meg, hanem hetenkint. A „*Kalauz a Siketnémák Oktatása és Nevelése Terén*” című folyóirat 1896—97. évtől kezdve új címen, „*Kalauz az Emberbaráti Nevelés és Oktatás Terén*” cím alatt jelent meg. Kisebb pontatlanságokat összehasonlításainkban töb-bet is találunk. Kifogásoljuk azonban szerkesztőnknek azt az el-járását, hogy azoknak a folyóiratoknak, melyek nem naptári, hanem iskolai évvel kezdik évfolyamaikat, ezt nem tüntetik fel, hanem csakis az első és utolsó megjelent számnak a keltét.

SAJÓ GÉZA.

Káplány Géza: *A könyvtárosi élethivatás a könyvtárosképzés tükrében.* (Különlenyomat a Műszaki Bibliográfiai Közlemények

XVIII. számából.) Kiadja a Technológiai Könyvtár Barátainak Egyesülete Budapesten, 1937. 8°. 18 l. Ára 40 fillér.

KÁPLÁNY GÉZA főkönyvtáros, a M. Kir. Technológiai Intézet Nyilvános Könyvtárának vezetője, hasznos tanulmányt írt a könyvtárosi élethivatásról és a könyvtárosképzésről a Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének ez év első felében rendezett tanfolyama kapcsán. Tanulmányának bevezetésében foglalkozik a professzor-könyvtáros- és szakkönyvtáros-kérdéssel és a szakkönyvtáros mellett foglal állást, mert nézete szerint a könyvtárosnak elsősorban nem valamely tudománnyal, hanem könyvtárával s annak közönségével kell foglalkoznia. Ha a könyvtáros valamely szaktudománynak művelője is és van is általános áttekintése a tudományok fölött, szükséges, hogy egy külön tudománya is legyen, amelynek kérdésével teljesen tisztában van és ez a speciális könyvtártudomány. A modern könyvtárigazgató ma már nem annyira konzervátor, és a könyvek őre, mint inkább organizátor, a praktikus tapasztalat és az élet embere. Hivatkozik LADEWIGRE, aki az igazi modern könyvtárostól bizonyos hadvezéri képességeket is megkíván, mert az örökös rend a könyvtárban csak e képességekkel bíró vezető alatt válhatik valósággá. A magyar könyvtárosi tanfolyam alapos ismeretése után elismeréssel nyilatkozik e tanfolyamról, melynek eredményét személyesen is volt alkalma ellenőriznie, mint az egyik vizsgálóbizottság elnökének. Szerinte az első könyvtárosképző tanfolyam jótétemény volt a könyvtárak fiatal tisztviselőire, akik az ismereteken felül még valami egyéb igen fontos dolgot is nyertek, amit úgy hívnak, hogy könyvtárosi öntudat.

TR. Z.

Kertész János: A magyar közegészségügy bibliográfiája. 1925–1935. A *Közegészségügyi Értesítő* 1936. évi augusztusi számában indult meg a fenti című közlemény. A szerzője a bevezetésben elmondja, hogy a közegészségügyi irodalomnak az utolsó évtizedben történt nagyarányú fellendülése szükségessé teszi az összegyűjtést és rendszerezést, vagyis egy könyvészeti forrásmunka összeállítását és bibliográfiájában ezt iparkodik elérni. Közli azt is, hogy milyen csoportokra osztva kívánja közölni az összegyűjtött irodalmat.

A *Népegészségügy* 1937. évi I. számában ismertettem az addig befejezett, ivóvízkérdéssel foglalkozó fejezetet. Meg lehetett állapítani, hogy nagyon sok fontos, a tulajdonképeni ivóvízkérdéssel foglalkozó cikk kimaradt belőle. Ezzel szemben hozott dolgozatokat az Alföld öntözéséről, a gazdasági öntözésről általában, a vadvizek lecsapolásáról, szennyvíztisztításról, ásványvizekről. Ugyanekkor rámutattam arra is, hogy a bevezetésben megadott beosztás nem igen felel